

Kuran'da Bilimin İzinde
Muhammed Aydın

Tilki Kitap©

www.tilkikitap.com

kitap@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Yayın Yönetmeni: Sinan Kocaman

Editör: Hanife Sarıtaş

Son Okuma: Alev Sevgi

Sayfa Tasarım: Efe Bozkurt

Kapak Tasarım: Nigar Tekin

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Mayıs 2025

ISBN: 978-625-5896-31-5

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

KURAN'DA BİLİMİN İZİNDE

Muhammed Aydın

YAZAR BİYOGRAFİSİ

Muhammed Aydın, 1999 yılında Erzurum'un Hınıs ilçesinde doğdu. İlkokul, ortaokul ve lise eğitimini doğup büyüdüğü Hınıs'ta tamamladı. Akademik yolculuğuna İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde devam etti. Burada edindiği bilgi ve birikim, onu yalnızca akademik değil, aynı zamanda düşünsel bir derinliğe de taşıdı. Günümüzde özel bir kolejde öğretmenlik yapmakta olan Aydın, Kur'an'ın evrensel mesajlarını günümüz bilimsel perspektifiyle harmanlayarak genç nesillere aktarmayı amaçlıyor.

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ	7
BİRİNCİ KISIM	9
Evrenin Genişlemesi ve Kur'an	9
Demirin İndirilişi ve Kur'an	15
Parmak Uçları ve Kimlik -	19
“Kimsenin Aynısı Olmayan”	19
Firavun’un Cesedi -	23
Zamanı Aşan Bir İbret	23
Âdem ve İlk İnsan - “Bir Başlangıcın İçinde Gizlenen Sır”	26
Nuh Tufanı ve Diğer Peygamberlerin Kıssaları:	
Bilimsel Veriler ve Kur'an'ın Gerçekliği Üzerine Bir Bakış	32
Nuh Tufanı: Kur'an'da ve Bilimdeki Paraleleler	32
Ölümden Sonra Diriliş Mümkün mü?	35
Bilimsel Teoriler ve Kur'an Perspektifi	35
Evrin ve Yaratılış - “Bilim ve İnanç Arasındaki Zihin Yolculuğu”	40
Ahiretin Varlığı: Kur'an, Sünnet ve Bilimsel Perspektif.....	44
Kur'an'daki Ahiret ile İlgili Ayetler	45
Sünnette Ahiret İnanıcı ve İslam'daki Rolü	45
Bilimsel Perspektiften Ahiret ve Sonsuz Yaşam	46
Sonuç: Ahiret Gerçeği ve İnsan İradesi	47
Evrenin Sonu: Bilim, İnanç	49
Bilimin ve Kur'an'ın İşaret Ettiği Gerçekler.....	50
Benim Yorumuma Katkım: Evrenin Geçici Doğası ve Yaratıcıya Dönüş	52
Embriyolojik Gelişim: Bilim ve Kur'an'ın Uyumu.....	53
Kur'an'ın Embriyolojik Süreci Tasviri	54
Bilimsel Süreçle Kur'an'ın Uyumu	54
Tanrısal Kitap mı? - “Kur'an'ın İlahi Yönü”	57
Kur'an'ın Sosyal, Etik ve Ahlaki Mesajları	
“Tanrı'nın Varlığının İzleri”	62
Tanrı'nın Mutlak Kudreti ve İnsanın Sorumluluğu -	
“Evrensel Denge ve İnsan”	67
Kur'an'ın Işığında Sünnetullah: Varlığın İlahi Kodunu Okumak	82

İnsan ve Gerçek Sorumluluk – Tanrı ile Derinleşen Bir İlişki	84
Genel Değerlendirme ve Sonuç: Kur'an'ın Tanrısal Yönü ve İnsanlığın Yolculuğu.....	88

İKİNCİ KISIM..... 93

Kuran'ın disiplinler arası ilişkisi	93
1. Biyoloji – Kur'an'da Canlıların Yaratılışı, Embriyoloji, Bitki ve Hayvan Ekolojisi.....	95
2. Astronomi – Evrenin Yaratılışı, Yıldızların ve Gezegenlerin Düzeni, Gökyüzünün İşlevi	96
3. Jeoloji – Dağların Oluşumu, Yeryüzü Şekilleri, Yer Altı Sularının Döngüsü	97
4. Fizik – Işık, Enerji, Kütle ve Evrenin Düzeni	99
5. Kimya – Maddelerin Yapısı, Suyun Özellikleri, Elementlerin Anlamı.....	100
6. Matematik – Sayılar, Ölçü, Denge ve Sistemler.....	102
7. Nörobilim ve Psikoloji – Akıl, Kalp, Bilinç, Ruh ve Davranışların İşleyişi	104
8. Sosyoloji – Toplumsal Yapı, Aile, Adalet ve Toplumsal Sorumluluk	106
9. Yapay Zeka – Bilginin Doğası, Akıl ve Yapay Zekâ Kavramlarının Kur'anî Perspektifi	108
10. Çevre Bilimi – Doğa, Denge, İnsanın Çevreye Karşı Sorumluluğu.....	110
11. Tarih – Geçmiş Kavimlerin Kıssaları, İbretlik Olaylar.....	112
12. Sanat – Estetik, Yaratılıştaki Güzellik ve Anlam	114
13. Dilbilim – Kur'an'ın Dili, Anlam Derinliği, Kelimelerin Gücü. 116	
14. Etik – Ahlaki İlkeler, Sorumluluk, Hak ve Adalet.....	118
15. Ekonomi – Denge, İsrâf, Paylaşım ve İktisadi Adalet.....	120
16. Eğitim – Öğretim Metodu, Bilginin Fazileti ve Öğrenmenin Değeri	123
Genel değerlendirme ve özet	127

ÖN SÖZ

Bazen bir kelime, bir cümle, hatta bir ayet insanın içinde yıllardır susturduğu bir soruyu uyandırır:

“Gerçekten bu kitap insan sözü olabilir mi?”

Ben de bu sorunun peşine düştüm. Kur’an’ı okudukça sadece bir kutsal metin değil, aynı zamanda insanın aklına hitap eden, düşündüren, sorgulatan bir kitapla karşılaştım. Özellikle dikkatimi çeken şey, bilimsel gelişmelerle örtüşen ayetler oldu. 1400 yıl önce yazıldığı halde bugün bilimin yeni yeni keşfettiği bazı gerçekleri işaret eden ifadeler vardı. Tesadüf müydü? Bilinçli bir işaret mi? Yoksa gerçekten bir ilahi kaynak mı?

Bu kitap, Kur’an’da geçen ve modern bilimle uyumlu olduğu düşünülen bazı ayetleri, herkesin anlayabileceği bir dilde ele alıyor. Ne vaaz veriyorum ne de yargılıyorum. Sadece soruyorum, gösteriyorum ve birlikte düşünmeyi teklif ediyorum. Çünkü inanıyorum ki, inanç ancak akıl ve kalple birlikte yol alınırsa sağlam temellere oturur.

Belki bu kitap, senin de zihninde bir kıvılcım yakar. Belki bir ayet, sana da “dur ve düşün” dedirtir.

Ve belki o zaman şu soruyu birlikte sorarız:

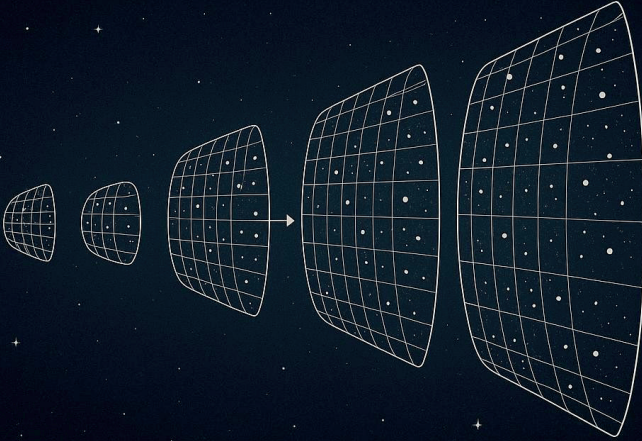
Eğer bu kitapta gerçekten çağları aşan bilgiler varsa, o zaman bu kitap kimin sözü?

Kur'an'ı Kerim'de birçok hakikat kendi çağında olduğu gibi günümüz bilim çağında bile bilimsel çalışmaların sonucunda ulaşıldığı veriler içermekte. Bu verileri biz gücümüz elverdiği kadarı ile sizlere derledik hadi o zaman başlayalım İnşaAllah.

Bu kitabın yazılmasında katkıda bulunan kardeşime ve eşime teşekkürlerimi sunuyorum.

BİRİNCİ KISIM
EVRENİN GENİŞLEMESİ VE KUR'AN

EVRENİN GENİŞLEMESİ

Yıllarca insanlar gökyüzüne baktı. Yıldızları saymaya çalıştı, gökleri ölçmeye, anlamaya çabaladı. Fakat 20. yüzyıla kadar evrenin hep sabit olduğu sanıldı. Ta ki bilim, teleskopları biraz daha uzağa çevirdiğinde şaşırtıcı bir gerçeği ortaya çıkardı:

Evren genişliyordu.

1929 yılında astronom Edwin Hubble, uzak galaksilerin bizden hızla uzaklaştığını keşfetti. Bu, evrenin tıpkı bir balon gibi sürekli büyüdüğü anlamına geliyordu. Bugün bu bilimsel gerçek, fizikçilerin ve kozmologların üzerinde hemfikir olduğu bir konu:

Evren bir başlangıçtan doğdu ve hâlâ genişlemeye devam ediyor. Şimdi durup düşünelim.

Bu bilgi, modern teleskoplar, gelişmiş hesaplamalar, karmaşık fizik denklemleriyle bulundu. Peki Kur'an bu konuda ne söylüyor?

Bakalım:

> “Göğü Biz kudretimizle bina ettik ve Biz onu genişleticiyiz.”
(Zariyat Suresi, 47. Ayet)

Arapça: وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدِيٍّ «د وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ»

Buradaki “mûsi‘ûn (مُوسِعُونَ)” kelimesi, genişleten, büyüten anlamına gelir. Bu kelime Kur'an'da sadece bir yerde geçer ve göğün

(evrenin) genişletildiğine doğrudan işaret eder. 1400 yıl önce, gökyüzü hakkında bu kadar ileri bir ifade nasıl yazılmış olabilir?

Bu sadece mecaz mı, yoksa gerçekten bir işaret mi?

Bazı insanlar bu ayeti okuduğunda “Kur’an her çağa hitap eder” der. Bazıları ise “tesadüf” deyip geçer.

Ben sana neye inanmanı söylemeyeceğim. Sadece şunu soracağım:

Bir kitap, bu kadar önceden bu bilgiyi söyleyebiliyorsa, onu yazan kim olabilir?

Bir insan mı? Bir peygamber mi? Yoksa zamanın ve mekânın ötesinden seslenen bir kaynak mı?

Muhammed (s.a.v.), okuma yazma bilmeyen bir çobandı. Ne teleskopu vardı, ne evren haritası. Yaşadığı toplum yıldızlara sadece fal bakmak için bakıyordu. Böyle bir ortamda biri çıkıp “Evren genişliyor” diyorsa, bu ya akılları aşan bir bilgiye sahiptir ya da o söz ona ait değildir.

Akılları aşan bir bilgiyi, bilgi sahibi olmadan söylemek ne kadar doğru olur? Birdenbire böyle bir bilgiyi, bilgi sahibi olmadan meydan okur şekilde söylemek cesurluk muydu yoksa gerçekten bu onun sözü değil yaratıcının sözü muydu?

Şunu belirtmekte fayda var ki kendisinin iddiası olması akıllara ters bir olgudur.

Bu ayet sadece bilimsel bir gerçekten ibaret değil. Aynı zamanda insanın yüreğine fısıldanan bir çağrıdır.

Sanki diyor ki:

> “Gözlerini göğe çevir, sadece yıldızları değil, gerçeği de gör.”

Evren genişliyoorsa, bir başlangıcı vardır. Başlangıcı olan her şeyin bir sebebi, bir yaratıcısı olmalı. İşte bu ayet, hem bilimle hem kalple konuşuyor bize.

“Bak” diyor, “aklını da al, kalbini de al ve düşün.”

Evrenin genişlemesini duyduğumuzda sadece bir fizik kurallı öğrenmiyoruz. Aynı zamanda sonsuzluğun izini sürüyoruz. Ve belki de bu sonsuzluğun ardında, bizimle konuşmak isteyen sonsuz bir akıl vardır.

Bir kitap, bu kadar önceden bu bilgiyi söyleyebiliyorsa, onu yazan kim olabilir?

Bir insan mı? Bir kâhin mi? Yoksa bizim henüz tam olarak kavrayamadığımız bir yerden gelen bir bilgi mi?

Bak açık konuşayım, ben kolay ikna olan biri değilim. Bir şey söylendiğinde hemen inanmam. Üzerine düşünmem, tartmam gerekir. Ama bu ayeti gördüğümde kafamın içinde bir ses susmadı:

“Nasıl yani? Bu kadar yıl önce, kim evrenin genişlediğini düşünebilir ki?”

Şunu da fark ettim: Kur'an'da geçen bu tür ayetler öyle abartılı, büyümlü laflarla yazılmamış. Tersine sade, kısa, ama taşıdığı anlam derin. Sanki “Ben zaten gerçeğim, süslü olmaya ihtiyacım yok” diyor gibi.

Evrenin genişlemesi... Şu anda bile, bu satırları yazarken gökyüzü durmaksızın büyüyor. Biz bunu ne duyuyoruz, ne hissediyoruz. Ama oluyor.

Ve bir kitap, bunu çağlar önce söylemişse, ben buna “tesadüf” deyip geçemem.

Geçmek istesem bile içimdeki dürüstlük izin vermez. Çünkü bazı şeyler birden fazla tesadüf olarak açıklanamaz.

Bir iki değil ki bu... Peş peşe gelmeye başlıyor. O zaman ister istemez düşünüyorsun:

Ya gerçekten bu kitap, zamanın dışından gelen bir sözse?

Ya bu kitabın amacı sadece bir din öğretmek değil de, bizi kendi aklımızla yüzleştirmekse? Bak sana bir şey diyeyim mi?

Kur’an’ın bazı ayetleri öyle ki, onları okurken sadece bir şey öğrenmiyorsun, kendini sorguluyorsun.

O zaman da mesele sadece bilgi değil, bir yolculuk başlıyor: Aklınla başlıyor, ama kalbine doğru gidiyor.

DEMİRİN İNDİRİLİŞİ VE KUR'AN

Hayatımda ilk kez şu ayeti gördüğümde ne hissettiğimi çok net hatırlıyorum. Kur'an şöyle diyordu:

➤ “Demiri de indirdik. Onda büyük bir kuvvet ve insanlar için faydalar vardır.” (Hadid Suresi, 25. Ayet)

Arapça: وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعَةٌ لِلنَّاسِ

“Demiri indirdik..”

İlk okuyuşta, sanki sıradan bir mecaz gibi gelebilir. Ama sonra durdum ve düşündüm:

Kur'an, suyu da, ışığı da, rüzgârı da verirken genelde “yarattık” der. Ama bu kez demir için “indirdik” ifadesi kullanılıyor. Neden?

Bu kelime, sanki başka bir yere aitmiş de, bilinçli bir şekilde dünyaya getirilmiş gibi bir anlam taşıyor.

Sonra işin bilimsel tarafını merak ettim. Araştırdım. Ve karşıma çıkan şey beni yine afallattı.

Bilim diyor ki:

Demir, dünyada oluşmuş bir element değil.

Dünyanın sıcaklığı, demiri oluşturmaya yetmez. Demir, ancak çok büyük yıldızların içinde, o yıldızlar süpernova ile patladığında oluşur. Yani demir, dünyaya gökten, meteoritlerle gelmiştir.

Aynı Kur'an'ın söylediği gibi: “İndirdik.” Bunu duyduğumda içimden bir ses şöyle dedi:

“Bir dakika ya... Bu ciddi bir şey.” Şimdi düşün.

Bir kitap 1400 yıl önce yazılmış. Yıldız nedir, element nedir bilinmeyen bir dönemde, demirin dünyaya gökten geldiğini söylüyor.

Bir insan bunu bilebilir mi?

Bir kâhin, bir filozof tahmin edebilir mi?